

מאורות אל העבר

כד טבת תש"ט | 25/01/1949

הנשיא חיים ויצמן מצביע בבחירות. בנו רוזנברג, אסף מיתר הספריה הלאומית, ויקיפדיה

בחירות סבב א

יום שלישי, כ"ד בטבת תש"ט (25.01.1949), היה יום חג למדינה הצעירה. בעודה עדיין בת פחות משנה, וכמעט ארבעה חודשים אחרי התאריך המקורי לבחירות כפי שהוגדר במגילת העצמאות, בחרה מדינת ישראל את נציגיה בפעם הראשונה כמדינה ריבונית. בבחירות השתתפו כחצי מיליון בעלי זכות בחירה. לצורך רישום הבוחרים, הוטל בשבועות שלפני הבחירות עוצר לילה במשך שבע שעות, שבמהלכו עברו הפוקדים בכל בית כדי לרשום את בעלי זכות הבחירה. כל אזרחי ישראל הורשו להצביע, מלבד אלו ששהו במאסר או עזבו את הארץ. שמונים ושבעה אחוזים מבעלי זכות הבחירה הצביעו באלף קלפיות, ועשרים ואחת רשימות התמודדו על ליבו של הבוחר הישראלי. שתיים עשרה מתוכן צלחו את אחוז החסימה שעמד על 0.83 אחוזים. הגדולה שבהן הייתה מפא"י עם ארבעים ושישה מושבים, ואילו רשימותיהם של יוצאי הלח"י, נשות ויצ"ו והתאחדות התימנים זכו למנדט אחד כל אחד. הכנסת הראשונה (שבמקור נבחרה בכלל כ"אסיפה מכוננת") הספיקה לכהן קצת יותר משנתיים לפני שהתפזרה לבחירות חדשות.